

part, per desgràcia son bastant desconeguts y no obstant, son una de les primeres esperances, á n'els moments actuals. Aqueixos jo voldria tocarlos la corda viva de sa consciencia, de son amor, pera que despertés, pera que s'abrandés en foc d'amor y patriotisme pera aqueixa desgraciada Vila, que plora l'ingratitude d'una part de sos mals fills. Hora es ja, que aqueixa part tan respectable d'homes de Granollers, que fins ara ha deixat fer, que fassi, no els mancará l'ajuda del poble, que está cansat de tants... misteris. Ara es hora, ab la renovació de Ajuntaments, segons el projecte d'Administració local, podria aqueixa part d'homes de Granollers, fer el mes gran dels serveys coneguts: El de servir á la patria. Podrian emprendre el gran problema de sanajament municipal, tant moral com material; podrian regularisar y simplificar els serveys municipals; podrian fer ensenyar la cara, com á dependent municipal, al que cobra del municipi; podrian abolir aqueix mal sistema de no deixar ó no donar una garantia, un rebut, al que paga els drets d'entrada dels raïms, quedant en tants bons comprobants materials, el que paga com el que no paga; y ja que Deu ens ha donat la sort de portarnos aqueixa inmensitat de gent el dijous, pera no desfer la llegenda de «Granollers, graner del Vallés» y com que crech jo que d'aixó no n'hem d'abusar, podrian treure aqueixes càrregues de mercat, may vistes en cap poble del mon, càrregues que de continuar aixís, tinch por que durarán fins que el pagés desperiti, ja que á tot-arreu, veig que pera sostenir el mercat, pera atreure á la gent, els hi donen facilitats, sols s'els fa pagar lo necessari pera l'organización del mateix, ben diferent d'aquí: aquí els espremem. A n'el sigle XX un mercat, com el nostre, á 30 kilometres de Barcelona y fan pagar lo que's fa pagar de drets, es una cosa estranya y si per desgràcia á Barcelona fan el mercat central, en projecte, el nostre, no será una cosa estranya, no, será impossible; per lo tant es un assumto important, molt delicat y si s'estreny massa; trencará, se cal anarhi ab cuidado.

¡Bons granollerins!, sortiu per una vegada á defensar la part mes directe de nostre patria, tots vos ajudarem. ¿No vos fa pena veurer nostra preuada Vila, ab una parálisis d'anèmia? No volguessiu serne responsables, Deu vos en demanaria compte. ¡Bon granollerí!, si ets casat, demana concell á ta

muller, si tens mare demanu á ta mare y si no'n tens preguntu á ton cor, es obra d'amor, es obra de patria, donchs, ¿que mes bons concellers, que el cor, la mare, la dona... Si, bon granollerí, penshi ab aixó que't dich. Digals á tan bons concellers, que nostre Vila de Granollers, mare de tots, está malalta, que te falta d'amor de fill, y ells, tot amor, y tu ab bona voluntat, jo crech que fareu de Granollers un poble, digue del sigle XX, digue de Catalunya.

A Granollers, com per tot, hi ha un element, una part d'homes, que á tot arreu, es la primera esperança: el jovent. ¿Quin dubte hi ha que'l jovent, á un poble sempre es la primera esperança? Mes á Granollers, l'element jovent, estem constituïts, d'una manera tan estranya, que dubto que enloch hi estigui igual y per lo tant les esperances podrian resultar fraudades, sobretot á lo que's refereix patriotisme per la vida local. Sento haber d'exposar el meu pessimisme'n aquet punt, mes es tal com penso. L'element jovent Granollerí, reconech que te tres mals capitals: Falta d'exemple de bon ciutadà; falta de Societats de cultura, veritat; y masses Societats de ball. A Granollers la majoria de jovent, balla, l'altre s'aborreix y una altre part, els de ciutat, es donen de menys de venirhi. A un altre poble de l'importancia del nostre, el jovent, te Societats, polítiques, instructives, de tota classe de Sports, etc. Aquí, en general, les tenim polítiques sense ideals de governs, pels grans y de bellarugues pels joves. Deu fassi que lo poch que tenim ens ho conservi y augmenti la afissió á conorreles.

Veus-aquí, baig el meu concepte, com se trova Granollers. Rusultant: que mes ó menys, tot y tots contra Granollers. ¡Pobre Granollers! A l'edat de sa creixensa li va mancar lo mes necessari: Amor de fill, patriotisme, sentit comú. Cuan venian á veurel forasters pera ferhi xemeneyes, pera ferhi monuments del treball, nostres hisendats ab falta de patriotisme y ab sobres d'agoisme feyan fugir, ab sas pretencions econòmiques, als nostres visitants cap á Sabadell ó Tarrassa y nostres camps veins quedaven fent lo que de tants sigles feyan, esperant esser tresbalsats pel ciment y la cals, per l'onade d'engrandiment de nostra Vila que á pas de tortuga dormilega s'acostave.

Polítichs de la majoria parlamentaria, feyan que ni tan sols fos conegut, per boca d'ells, el nom de Granollers. Polítichs.... mes val no parlar de polí-